

gyndte Israel og USA imidlertid at ændre linje, fordi det blev mere og mere tydeligt, at Israel så at sige ikke kunne levere varen, og efter at have bombet Libanon sønder og sammen var det ikke så svært at få den libanesiske regering til at acceptere en våbenhvile og en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som er helt og aldeles ubalanceret til Israels fordel.

Reelt serverer resolution 1701 det, som Israel ikke kunne militært: Israel får sikkerhed på sin nordgrænse uden forhandling, uden indrømmelser og uden at opfylde FN's resolutioner, f.eks. resolution 242, som handler om, at Israel skal trække sig tilbage fra de ulovligt besatte områder, trække sig tilbage bag grænserne fra 1967.

Kl. 10.55

Jeg vil gerne nævne nogle eksempler på, hvordan man kunne have lavet en mere afbalanceret FN-resolution. Hizbollah kræves afvæbnet, og det er ganske fornuftigt, men der er kun korte formuleringer om, at Israel skal opfylde internationale resolutioner og f.eks. forlade Golanhøjderne og Vestbredden. Der står intet om krigsskadeerstatning i resolutionen, selv om Libanon er blevet bombet tilbage til stenalderen, og det burde Israel betale for.

Der er lavet en sikkerhedszone i det sydlige Libanon. Hvorfor laves der ikke en sikkerhedszone i det nordlige Israel eller i det mindste en sikkerhedszone, der er ligeligt fordelt, så den ene halvdel er på den ene side af grænsen og den anden halvdel er på den anden side af grænsen? Hvorfor er der ikke tale om, at de skyldige i krigsforbrydelser skal straffes eller komme for en domstol? Det gælder både Israel, og det gælder folk inden for Hizbollah.

Vi snakker om våbenembargo – ja, fornuftigt over for Hizbollah, men hvad med våbenembargo over for Israel, som smider klyngebomber over civile områder? Vi har da at gøre med en resolution, som er superubalanceret, og som ikke er i stand til at løse problemet.

Det var selvfølgelig et fremskridt, at det omsider lykkedes at stoppe kampene, men det er ikke nok. Hvis der ikke kommer en retfærdig fred, bliver der blot tale om en pause før den næste krig.

Den indsats, der gøres nu, og det forslag, der ligger nu, kan vi ikke støtte. Vi tror ikke, det kan bidrage til en retfærdig løsning af Mellemøst-konflikten, og vi vil opfordre regeringen til i stedet for at arbejde for en ny resolution, som forpligter Israel til at sætte sig til forhandlingsbor-

det med Syrien, Libanon, palæstinenserne og andre om en fred på grundlag af resolution 242 og andre relevante resolutioner. Kun ved at løse de grundlæggende uretfærdigheder og gøre en ende på den israelske besættelse af Golanhøjderne og de palæstinensiske områder kan vi bremse tilgangen til de ekstreme bevægelser som Hizbollah i regionen og sikre en varig fred til fordel for alle befolkningsgrupper.

Vi ville gerne have stemt for dette forslag, hvis det havde været et afbalanceret forslag, der byggede på en afbalanceret resolution. Men vi kan ikke tage ansvar og stemme for noget, der bygger på, at den ene part har givet sig, fordi landet er blevet bombet sønder og sammen tilbage til stenalderen, og resolution 1701 betyder desværre intet andet end en lille pause før den næste krig.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo altid spændende, når Enhedslistens politikere vil delagtiggøre Folketinget i, hvordan de kan skabe fred i hele verden. Det lyder så nemt, men det er bare underligt, at det aldrig er blevet til noget. Det skyldes, at det jo ikke er så nemt, det er jo ikke bare sort eller hvidt, sådan som det bliver skitseret af ordføreren.

Ordføreren, hr. Rune Lund, nævnte i sit indlæg hr. Søren Espersen fra Dansk Folkeparti og nævnte noget med, at det er hyklerisk, at han har udtalt, at krigen har en pris. Jeg vil sådan set bare gerne for god oplysnings skyld have ordføreren til at oplyse Folketinget ved at nævne nogle af de krige, som jo i Enhedslistens øjne have været ført, uden at der har været nogen pris, hverken socialt, mentalt, menneskeligt, kulturelt eller økonomisk.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Da jeg omtalte hr. Søren Espersen, kaldte jeg ham godt nok ikke hyklerisk, men jeg vil da gerne kvittere ved at kalde ham hyklerisk nu.

Det, der skete, da byen Qana blev bombet og der døde i massevis af civile, er et klokkeklart eksempel på krigsforbrydelser begået af Israel, og da sagde hr. Søren Espersen: Det er krigens pris. Jeg må sige, at jeg synes, det er udtryk for et noget lemfældigt forhold til civile liv, i hvert fald et meget lemfældigt forhold til civile libanesiske liv.

Jeg kan forstå, at hr. Søren Espersen ikke har den samme respekt for libanesiske liv, som han